

trih
hrva
lazit
slav

na
izre
g. s
se
koj
otv
din
poj
ust
pre
nas

loz
pr
vič
iki
pri
im
ko
sv
go
i
zil
sk
uz
i
di
za
i
st

d
g
F

rati ako uztrdim, da će se Buzetsko pu-
lanstvo još dugo ljeta sjećati krasnih rieči
Volostkog župnika i sreća po svaki narod,
kad bi se držao njegovih rieči.

Poslije propovjedi nastavila se sv.
misa. Svečanost je postigla svoj vrhunac,
kad je mladomisnik svojom rukom pri-
čestio prvi put svoga dobrog oca i svoju
milu majku, sestru si i nekoje druge od
rodbine. Ovaj uzvišeni čin osorio je mno-
gina od prisutnih radostnim suzama oči.
Sve se obavilo u najboljem redu uz ve-
liki zadovoljstvo svih prisutnika.

Kad je nakon službe božje mlado-
misnik izašao iz crkve, iznenadila ga pred
crkvom gradska glazba, te ga popratila
svirajući baš lijepe komade sve do vodo-
meta ili „fontane“.

U rodnu kuću mladomisnikova došlo
onog dana rodbine i drugih uzovnika oca
svih strana Istre. Tu je bilo ljudi iz dol-
nje Istre, iz Višnjana, iz Oprtaljčine, iz
Koparsčine, iz Trsta, iz Pazina i Voloske.
Mladomisnik stol počastise i naše dvie
dične perjanice, koje već toli dobra učni-
se našemu narodu okvraj Učke, te će
im biti na vieke zalivanja. Njihov trud i
veliku požrtvornost blagosilva već narod i
onaj dobar Bog, koji mu ih na veliku
sreću poslao. Ove dvie naše perjanice zo-
vu se: dva brata Trinajstiću; jedan
odvjetnik i velik ljubimac naroda u Pa-
zinu, a drugi odvjetnik i občinski glav-
ar u Buzetu. Bog neka ih živi i uzdrži još
dugo vremena u našoj sredini!

Pod objedom pjevalo se, čulo se lie-
pilih čestitaka i zdravica. Sabrala se liepa
svota za djačka pripomoćno društvo u
Pazinu. Veselje u Šterpudu trajalo više
dana sve u najboljem redu, kako se pri-
stoj ljudem, koji se boje Boga, ljube sv.
crkvu i shvaćaju svu važnost toli riedke
svečanosti!

Mladomisniče! Tebi želimo svako
dobro od Boga! Bog nam te uzdržao
zdrava i vesela pune godina u vinogradu
Gospodnjem! Nasljednj stope uzoroga
občinskog uredu u Višnjanu na ogled od
30. maja do 27. juna, a za prosvjede
(reklame) ustanovio je vrijeme od 28. juna
do 5. julija. Kaže, da se reklami imaju
podnesti na naslov občinskoga poglavar-
stva, ali bi bilo dobro da narodu protu-
mači, tko će reklame riešavati.

Ovo je, što mi znamo, prvi put, da
je izloženje listina oglaseno u oba jezika,
to jest hrvatski i talijanski; do sada je
bivalo samo talijanski.

Listine sam do sada pregledao samo
letimice, ter nemogu još ništa o njim reći,
van ovo: U prvom tielu (javni službeni-
ci duhovni i svjetovni, čak veći porez-
nici) ima svih 36, a drugom (srednji)
128, a u trećem tielu 602. dakle svih
skupa izbornika po listinama, kako su
izložene, ima svega 766. Rekao bi stariac
Milovan: hit će, brate, boja žestokoga.

Naši se dogovaraju i trude, da budu
dobro pregledali listine i prosvjede pod-
nesli, gdje što nadju krivo. Pozdravljam
vas do vidlva!

Poslanica mojim braniteljem

dr. M. Laginji i dr. D. Trinajstiću.
(Metrum asclepiadum quartum).

Lava svladanog rik pobjede trubljama
Hole utisav, već svieta vasionam
Slave širi se otkje,
Smjelje obrambe, ognjene.
Strie dušmana sve srše poraženih
Kule, neosta nit vapna na kamenu;
Gole ostade stienje
Nada ružičnih išezilih.

I ko jutarne dim maglice bjelkaste

— Što se obrnka duž vidja u jeseni —
Tihim vjetricem prvim
Zrakom nevidom nestane,

Sanje zlačane tih lutih nespasena
Tananu minu u noć, u tren se rasprše
Möröm zbuđe se teškom,
Grudim tjeskobno disućim.

Niemci kano i kām, stoje skamenjeni
Ko da im Meduze lik pred očim stvori se,
Sape nesta im jadi
Da si kazati nemogu.

A moj satire bič sijo klevelnika
Bije nemilo sad — žuči da rigaju
More. Okom sažalnim
Kako grizu se motrim ih.

Pravde božice mač krive na proroke
Pada težinom svom, trepet Izraelom
Nasta; ispod kumira
Zemlja poče da nestaje.

Gmižu kalu u svom strasli nesmirenih
Pakla osvade svom lažnom pod manijom
Te su bacali, svietsku
Ciened slavu da dobit će.

Te dok raje se što svjetina neuka
Srće otrovi sok, čuvstva te ubija,
Zedju — nesiti laži —
Zloće sgasiti nemogu.

Mržnje Tartarske mrak, s kojim je obaviti
Uviek dnušmanij taj, smjelo raspršivši,
K nebu pohjede barjak
Gori eterom diže se

Plani Poreča čuk srčbe što osudu
Kano tigar na čien nespeći čekase,
Traži družicu bez sna
Noćim žemir da laži mu;

Misli oluja svu spopade dušu mu,
San da varavi bi oči još sumornih
Misli, pulima času
Taji ispit da morase.

S lutke, presli svi predstava glumačkih,
Zice pucaju jur, podnože ruši se;
Hreka domačeg novo,
Trajno spravlja se — prirodno.

Igran bliži se kraj: hogovim lažnijem
Karoni zgotavlja splav. S vrleti Učkinih
Bura zloduha tjera
Preko pučina Jadranskih....

(Višnjana-Zadar). **Gjuro Palavršić.**

Franina i Jurida.

Fr. Dunke Baretun da se je oženija!
Jur. Da ja!

Fr. Od kuda mu je mlada?
Jur. Da iz Kopra.

Fr. Dunke ča će počti ona k njemu ali
on k njoj.
Fr. Zasto?

Jur. Zasto talijanske folje pišu, da je ta
ženitha sve ča jim je veseloga prišlo
od lanjske dijete u Kopru.
Jur. Manko mal!

Fr. Si čul Jurino, kako znaju Zrenjski
krnjeli lipo po našu pivat.
Jur. Vero bi oni pivali i po kinezku, kad
su puli vina.

Fr. Pak ako je ceno!
Jur. Ali ako je po niš!

Razne viesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Nakon odmora od
18 dana, započelo je carevinsko vieće
opet svoje djelovanje. Vladina nakana,
da se tečajem zasjedanja delegacija
u Budimpešti umirišti Čehi i predo-
biti ih za to, da odustanu od ob-
strukcije, ostala je bezuspješna. Vlada
je naime išla za tim, da se Česi od-
reknu od obstrukcije, a njihovim za-

hijevom, da će se tobož zadovoljiti
jezikovnim zakonim; nu Česi nisu
mogli ni htjeti pristati na to. Oni su
naime zabijevali prije svega, da se
uvrde češki jezik u urede kao nu-
trarnji jezik i tada, da će napustiti
obstrukciju. Oni su, rek bi išli u po-
pušćanju i dalje nezahitjevaју drugo,
nego da se opozove pozuata naredba
bivšega ministra pravosudja Dra Kin-
dingera. Vlada bi valjda na to pri-
stala, ali Niemci-lievčari odgovoriše,
da se Česi moraju bezuvjetno pokoriti.
Naravska posljedica tomu bijaše, da
su zastupnici češkoga naroda odlu-
čili tjerati u carevinskomu vieću naj-
oštriju obstrukciju.

I u vrijeme duhovskih praznika,
nastojala je vlada približiti protivče
si stranke carevinskoga vieća, nu ni
tuj nebijase sretnija. Niemci neće, a
Česi nemogu da popuste.

Pod timi okolnostmi otvorilo se
jučer opet carevinsko vieće. Položaj
je vrlo ozbiljan, jer ako Česi nepo-
puste, neće vladi preostati drugo,
nego poslati kući državne zastupnike.
Medjutim nastoji vlada oko toga, da
se osami češke obstrukcioniste i da
se u parlamentu radi uzprkos ob-
strukciji Mladočeha. Vlada naime ide
za tim, da se stvori takozvana stranka
dnevnoga reda, sastojeca od umjere-
nijih stranaka desnice i lievce, koja
bi slomila češku obstrukciju i raz-
pravila najvažnije državne potrebe,
kao što je privremeni proracun, za-
konsku osnovu o investicijah, zakonsku
osnovu o kvotah itd. Dvojimo veoma,
da će se za tu osnovu naći dostatan
broj članova desnice i lievce. Sla-
venski zastupnici nemogu za uvijek
prekinuti svaki dodir sa zastupnici
češkoga naroda, a Niemci lievčari,
bojati će se, da bi se takovo sred-
stvo moglo sutra upotrebiti proti
njima.

U poljskom klubu imade stranka,
kojoj je na čelu grof Dzieduszycycki,
koja neće tako lahko dopustiti, da
se razpadne desnica, a u katoličkoj
pučkoj stranki zagovara barun Di-
pauli slogu desnice, jer znađe, što
njegovu stranku čeka u zajednici s
njemačkim radikali i liberalci.

Iz Beča javljaju, da je juče-
rašnjim danom prestala bitisati
desnica carevinskoga vieća.
Srbija. Kralj Aleksander kani u
pratnji svoga oca, razkralja Milana
i viših dostojanstvenika posjetiti veće
gradove i mjesta svoje kraljevine.
Njegova pulovanja da će trajati oko
15 dana.

Bugarska. Iz Carigrada pišu bu-
garskim novinam, da je sultan iz-
razio knezu Ferdinandu želju, da ga
ovaj posjeti u turskoj priestolnici.
Bugarska vlada, da je u Carigradu
prosvjedovala proti takozvanoj dife-
rencijalnoj carini sa strane Turske.
Ova se pri tom poziva na svoj va-
zalni položaj i na to, da još nisu
iztekli trgovački ugovori.

Rusija. Iz Petrograda pišu, da
ruska vlada podupire one svoje po-
danike katoličke vjeroispovjesti, koji
kane putovati u Rim radi svete go-
dine. Od početka jenara pak do danas
dobilo je dozvolu više katoličkih sve-
ćenika i drugih hodočasnika, da
mogu u Rim na poklon sv. otcu.

Italija. Kod občinitih izbora za
talijanski parlament zadobila je vlada
većinu, ali nije postigla pravo svrhe.
Ona je naime išla za tim, da oslabi
radikalne življe, t. j. skrajnu lievciu,
a ova će se vratiti u parlament
pojačana za 17 glasova. Već se go-
vori o tom, da će doći do preustroj-
stva ministarstva i da bi mogao od-
stupiti i sam ministar - predsjednik.

Ustanak u Kini. U ogromnom ne-
beskom carstvu bukti ustanak. Sta-

rokinzka stranka, ili stranka boxera
ustala je proti zagovornikom zapadne
kulture i njezinih novolarjaja. Ona
hoće, da protjera strance i one urodje-
nike, koji te strance zaštićuju. Boxeri
su najbjesniji na grad Peking, jer
da imadu u njemu tudjinci najveću
moć.

Rat u južnoj Africi pomiće svomu
se kraju. Englezke čete zauzev Johan-
nesburg, stigle su skoro bez borbe
do pred Pretoriju, te ju odasvud ob-
kolise. Tim padom bili će Transvaal
proglašen englezkom kolonijom i re-
publika Transvaal pripadati će jedino
poviesti.

Mjestne:

Zarake. G. Fran Lukić, slugar u na-
rodnoj tiskarni a pri „Našoj Slogi“, zaračio
se ovih Duhova u Ljubljani sa cijenjenom
gospođicom Anikicom Feješ. Bilo u što
dobrih časa i sretno.

Sv. potvrda u Pul. Presvj. biskup
porečko-puljski dr. Pallap stigo je u Pulu
proše subote po podne, te je diebio sv.
potvrdu u oba duhovaka praznika i slied-
edećeg otoka. U svemu se kiznalo oko
130 dječaka i djevočica.

„Que vadis“? — divni roman H.
Sienkiewicza iz dobe cara Nerona, tiskan
u „Prosvjedu“, prediskan je u posebnom
knjigu. Ona gg. u Pul, koja su to knjigu
naručila, mogu dobiti za istu originalne
korice u knjigovežnici J. Krmpotić i dr.

Oštećen brod. Nj. V. brod „Würger“,
koji je pred nekoliko dana odputovao sa
eskadrom, povratio se prekjucer opet u
Pulu oštećen. Momčad ukrcala se na
brod „Krahe“, koji će prvoga zamjeniti.

Podučavanje u franczckom jeziku
na temelju njemačkoga, talijanskoga, he-
rvatskoga i slovenskoga preuzela je nek-
ta gospođica u Pul.

Publize u našoj listari.

Pokrajinske:

Vjenčanje. Dne 28. maja vjenčali su
se u crkvi sv. Mateja u Kastavčini, **Milka**
Sarson Ivančić iz sv. Mateja i **Ivan Fran-**
ković iz Dolčica u Rubesovoj. Vjenčao jih
je dozvolom veleč. g. župnika - dekana
u Kastvu g. zast. Vjekoslav Spinčić, čitao
za nje sv. misu i rekao nekoliko prigodnih
rieči: Kumovali su Antona Lodić Roskić i
Viktor Tomičić. I nevjestica i mladoženja
počiu iz čestitih i po cijeloj Kastavčini
poznatih obitelji. Obojica su dikom ne
samo svojih roditelja, nego i zupanja u
kojih su rodjeni, i na dobrom glasu u
Kastavčini i dalje nje; obojica, također
odana djeca katoličke vjere i hrvatske do-
movine. Uz čestitke što su jih primili od
mnogobrojne rodbine, prijatelja, prijat-
teljica, znanaca, znanica, nek blažizvole
primiti i naše, koje završuju u uzliku:
Bili zdravi i zadovoljni na mnogo i mnogo
godina!

**Svečanost pedesetgodinjsa jub-
ileja ili zlatni pir.** U Opatijskoj crkvi
proslavila se je dne 27. riedka svečanost
nesamo za Opatiju nego i za sve one
kraje; svečanost, kakve se u onih stranah
nit nepamti. Ivan Priskić i Julijana Priskić
rodjena Šikić, slavili su pedesetgodinjsi
jubilej njihovoga vjenčanja ili zlatni pir.
Nisu se oni, kao razni drugi, bojali pro-
slaviti svoje vjenčanje nakon 50 godina,
nego su ga pade proslavili radostno i za-
dovoljno, i po najsvetačnijih propisih kato-
ličke crkve. Svečano obučeni, i praćeni
sa dvojicom svojih sinova, nevjestom, i
dvojicom unučića, te još nekoliko članova
bližega roda, noseći svaki svoju ovjenčanu
na vrhu zaokruženu palicu, pristupili su
oni pred oltar sv. Jakova, pred kojim su
klečali prije 50 godina kao mladi mlado-
ženja i mlada nevjestica, i obnovili sv.
čin, koj su prije 50 godina na istom mjestu
obavili. Propisani za to obred obavio za-
stupnik naroda G. Vjekoslav Spinčić, koj
je početkom istoga progovorio nekoliko
zgodnih, ganutljivih rieči na jubilarce i, sve

Daље u prillogu.

zera
adne
Ona
dže-
xori
jer
reću
omu
an-
rbe
ob-
vaal
re-
liño
na-
zio
om
sto
kup
ulu
sv.
lie-
oko
H.
tan
onu
gu
dr.
ne
r,
sa
t u
na
niti.
ku
hr-
eka
su
ka
un-
jih
ana
ao
bih
é i
nja
ini
ne
u
u
jer
lo-
od
ja-
ole
cu:
ogo
bi-
kvi
ost
one
bah
nji
kić
ni
ro-
na-
za-
to-
eni
i
ova
anu
su
do-
sv.
st-
za-
koj
iko
sve

A. Volčić: Oprostite, za mlaju ne ću reći, ma' starije su mi se prisegle, da se ne bi za Hrvata oženile ni za što flijorini. Neki je na to zakakšal — ja mislim, da je to bil Kukuma, ale pak ki od morskeh pas, ki su vane čekali.

Onpula je Blejamina počel nabrajat sveh oneh, ki nimaju dece: Nima Joržo (za ženi se ni govorilo), nima Artilio, nima Zagabria, nima Franzele, nima Adolfo, nima Minjinjanji — (ono ča je ekstra, to se ne računa), nima Kenić — inšomma, ki bi ih nabrojil, ki nimaju dece. A to je zlo. "Quà ghe vol trovar un rimedio" — i to vaje, dok smo na vreme, rekao je Blejamina. Černa je rekla, da njim je morda načinjeno, pak da bi dobro stori, da gredu nekemu kraniku na Kantridu; on da će njim pomoć, a da ne bi škodilo, da bi sli malo i kapucinom u Reku... Tu je skočil Volčić: Sve ja — ma popi ne! Pogle mu je ona operacija od dobro pašala, Volčić je opet počel bil proli popom: Neko vreme; kada ni ono mogal delat neke styari, bil se je le malo ukrotil. I fameja je neko vreme mičala. Bilo je sve tiho, i tako mirno da sam lepo čul; kako mi kanji ješku podgrizaju. Na jedanput se je zbudil Franzele, nđiril se po čele i zavapil:

— Un'idea, un'idea!

— Ha!... skočili su svi i zamešali z nogami, tako da se je tri sežnji na vanka more zmutilo. Morski pasi su se od stroha još nekoliko metar napad potegnuli. Ljudi božji, Franzele je prišla jedna ideja — A ne pridu miga njemu svaki dan ideji! čel ni svaki mesec; ni svako leto — ni svakih deset let! A večeras mu je morala prit ideja — jušto večeras, kada sam ja kanji lovil. Dunke, počel je Franzele, mi smo va podešarije zbrali nekoliko cittadini onorariji. Ruku na srce, pak recimo odkrito, da su cittadini onorariji stori za Lovran jušto onoliko, koliko i on kega ni. Dunke da njim Hrvati ne zmeraju, da nimaju za Lovran nikakoveh meriti, ča se ne bi oni mogli poskrbet za našu talijansku prole, a?... Još ni Franzele pravo finla a ved... su ti oko njega skočili kako muhi: Bravo, Franzele! bravo — im mensa idea, ottima idea! — I to njim valja vaje pisat, da se neka valje daju na posal, da se skrbe za našu prole. Bravi, nostri cittadini onorariji... bravi, bravi, bravi... I svi su bili veseli, kako na Božić.

Ma te se Hrvati jadit, kada budu doznali, da ča nam naši cittadini onorariji prnest prole; pljesnul je Minjinjanji z rukami.

A črna se je malo zamisela i rekla: A te nam pak oni moć dat tu prole, ka nam fali? — Diavolo! rekul je Volčić, ja ih poznam jednega po jednom — tutto jente stajonada...

I veselila se je fameja još puno vremena zalim, dokle se nisu najzada jedan po jedan pobrali na kraj. Najzadni je šal Kukuma — a kada je stegul z mora one svoje črne nožini, morski su se paši sopet približili kraju da čuju, kako te lovranske Talijanki pivat: E già che non i neguarda me sfoga a tabaccar...

A mesec pun kako jedan baril valjal se je po nebe i smel se je ta galioš ciću fameje i ciću celega Lovrana, a morda i ciću mane, ki se trudim da iz mora lovin kanji, kako da ih ni na kraje dosti i previse.

* * *

Stel'oli? Lovranski su Talijani pripravili jedan lepi album — va ki su se podpisale najveće lovranske glavi — compreso i Kenić. Ta će album naši Talijani darovat našim cittadinom onorarijem in segno di profondo rispetto. Kako va Lovrane ni moguće niš skrit, ja sam mogal lepo doznat, ča su neki taneki napisali va album: Dunke poslušajte:

Kukuma. (On je vavek i svagde prvi) 7, 82, 30, 0, 221, 42, 38, 7, 65. To ča je: Tia spetto per questa sera. Sarò in calze! (Ja ne znam ča je temu svoje — ma to znam, da, ča kada bude ovo stampano, pol Lovrana poč v Reku, da ovi numeri igra na lot. Dobra sreća!)

Francele.

Ja bim malo rad videt onega, ki o mane kapac reč, da sam ja jedan tovar... Marijetina Blejamina.

Da se misno na dobn hitli mej Talijani, još bimo se i danaska z oblicami davili.

Don Carovina.

Pensar che asino che go per cognà. Ma — bah! ala fin: Viva la Spagna.

Kavatica.

Svi se žene a ja ne — je to pravo ale ne. Morda da sam se s Hrvati držala... ma, adesso z troppo tardi.

Volčić.

Nekà govori ki ča ča, moja je duša kako Kristal. Ja bim se valje s Hrvati pomiril, da bi me otehi malo odlaginjil. Diavolo! con quei tre coli a casa...

Villa Carmen.

Sono bella — sono graziosa — peccà che non son niija.

Jeletić.

Sam ja podesta — ale nisam. Ma — zbrali su me — ja ne znam — trebe da sam podesta — ča vam se pari — a? Nego vej si ga vrug — on Ferdinando... Minjinjanji.

Ma savé ča la jera un bel tocco de ragazza...

Kenić.

Korpi te tiáfico! Mi crede che Parpa Doniz star morto — invece star vivi, pruča pešta — e sempre zbeffa — prutto Trotello.

Pikaroba.

Od jednega Adamova rebra prišla je vanka jedna Eva — a koliko bi pak Evi prislo od mojih 4 rebar ki mi fale?

Joržo.

Ča me ovo na glave srbi? Ja mislim, da ča drugo vreme. (Sancta simplicitas!)

Blejamina.

Da mi je po Barbe Toniće tuć kako sam nekada po kopite tukal! —

Burina.

Esame di coscienza. Chi a bù a bù! Stari ni ni onako bil nikada za niš! Barba Tonić.

Otvoreno pismo
Pueblo-Colo u maju 1900.
gosp. Pepetu Batisti
Zamet, občina Kastav.

Zlobni jezici znadu ranit više nego oštru sablja.

Kad si se ti pred par mjeseca povratio iz ovih dalekih krajeva u staru domovinu, čujemo, da si razrubio kojesta o Haljubljanim, nastanjenim ovdje, što nije istina. Jedan da se bacio u pijanstvo, drugi u ličnost itd.

Uhvatno se, da nijedan pošten čovjek neće to vjerovati, već će promisliti, kako to, da preko četrdeset Kastavaca ovamo naseljenih svi su okrenuli stranputice a samo ti da si pravi?

Mi, hvata Bogu ovdje se trudimo, da častno preživimo, a nastojimo činili čast, a ne sramotu, sebi, rodbini i staroj domovini, a tako čemo i napried.

Ne vuci nas vele za jezik, jer bi i mi mogli počel što pisat. Samo čemo ti reći, da ne žalimo ni malo, što si od ovuda otišao.

S pozdravom ostajemo braća Kastavci, Anton Sutić, Franjo Sason, Anton Katić, Fran Josip.

Svjedok tvojih rieči — Josip Širota.

Listnica uredništva i uprave.
M. B. Canada Ont. Savanne. Do konca tek. god. iznašao bil Vaš dug K 6-82.

Filijalka
C. Kr. priv. anstr. kreditaog zavoda
za trgovinu i obrt u Trstu.

Novci za uplaćivanja.

U vrijednostih papirih na 4-dnevni odkaz 2 3/4%
30 - 3 1/4%
U pismlu na ime uz 4-dnevni odkaz 2 3/4%
30 - 3 1/4%
30 - 3 1/4%
Na pisma, koja se moraju isplatiti u izdanim papirih austrijske vrijednosti, uplatiti u kreditop nove takse, 27. septembra, 10, odnosno 23. oktobra.

U Napoleoni na 30-dnevni odkaz 2%
3-mjesečni 2 1/4%
6 - 2 3/4%

Okružni odjel.
U vrijednostih papirih 2% na svaku svotu. — U Napoleoni bez kamata.

Doznačnice
na Beč, Prag, Peštu, Brno, Ljavov, Trpič, Rieku, kao također za Zagreb, Arad, Bistricu, Gablonz, Gradac, Sibinj, Inomort, Cjelovec, Ljubljana, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz i Solnograd bez troška.

Kupnja i prodaja
vrijednostih, diviza, kao također unovčenje kuponah proti odbitku 1% provizije, inkaso svih vrsti po najumjersnijim uvjeti.

Predujmovi.
Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente u Londonu, Parizu, Berlinu ili u drugih gradovima, provizija po jako umjernih uvjetih. — Kredita pisma na kojeg grad.

Uložci u pohranu.
Primaju se u pohranu vrednostni papiri, zlatni ili srebrni novac, inozemski novac itd. — po pogodbi. Naša blagajna isplaćuje doznačnice talijanske narodne banke u talij. frankih ili pako po dnevnom tečaju.

Javna zahvala.
Držici to za svetu svoju dužnoć, ovim putem najuslužnije zahvaljujemo veleuč. gosp. profesora Vjekoslavu Spičiću, koji se je s najskretnijom suvredljivošću odzvao našoj želji, da na prigodnu zlatnog našega pira na 27. pr. mj. blagoslovi po obrednu sv. katoličke crkve, i koji nam je istom prilikom pred oltarom izreklo ganjavij goror, dirnuci duboko u srce i nas i mnogobrojne slušaoce.

Duk istodobno izrazujemo iskrenu hvalu vele-vrednoj ljescitnoj glazbi, koja nam je u oči rielkoč toga dana priredila srdačnu serenadu, ostal čemo vječno harni i radojubnom našem pjesarkom društvu "Lavor", zato, što nam je u praznoj jubilarog našega dana odpjevalo prigodnu hudnicu i još nekoliko krasnih pjesama, a naposel zato, što nam je u 11 sati skladno i krasno pjevalo sv. misu i "Hodji duše sveti".

Zahvaljujuci se još jedanput svima i nadodavši hvalu i onima, te nas se tom rielkoč zodom lud na koji drugi način sjetite, želimo im u Boga sve, što oni nama žele.

Opatica, 1. lipnja 1900.

Ivan i Julijana Priskić.

Glavarstvo občine,
Žminj, 26. V. 1900.

Br. 373.

Oglas natječaja.

U smislu zemaljskoga zakonostvenoga zakona od 18. marča 1874. otvara se ovim natječaj na mjesto občinskoga liečnika u Žminju.

Za ovo liečničko mjesto ustanovljena je godišnja plaća od K 2000 iz občinske blagajne, izplativa u mjesečnih predplatnih obrocih.

Liečnik će biti dužan liečiti bezplatno siromašne bolesnike, i držati domaću liekarnicu, te kao zdravstveni organ občine u smislu gori rečenoga zakona morati ča voditi občinsko zdravstveno uredovanje.

Za pohode bolesnih siromaka izvan Žminja i za druga osobita občinska poslanstva, nadoknadjivati će mu občina putne troškove.

Službena pogodba biti će sklopljena za tri godine, a zatim će ostajati valjanom samo od godine do godine sve dotle, dok se jedna ili druga stranka neodreče tri mjeseca unapried.

Molbe, obložene diplomom sveobčega liečničtva i svjedocbama, dokazujućim poznavanje hrvatskoga i talijanskoga jezika, stalis, austrijskoga državjanstvo i drugimi eventualnimi dokaznicami, imaju biti podnešene podpisane mu do dana 15. srpnja ove godine.

Občinski glavar:
Pučić s. r.

Dolazak vlakova u Pulu.

1— po podne osobni iz Trsta, Herpelja, Divača, Rovinja, Rieka, Beča.
 9:40 po podne osobni iz Trsta, Herpelja.
 11:10 po podne brzi iz Trsta, Herpelja, Divača, Rieka, Beča.

Odlazak vlakova iz Pule.

5:20 prije podne osobni za Trst, Divaču, Rieku, Beča.
 2:15 po podne osobni za Rovinj, Divaču.
 6:15 . . . brzi za Trst, Divaču, Rieku, Beča.

Plovitbeni red.

Ugarsko-hrvatsko par. društvo. Pruga Rieka—Trst.

Polazak			Povratak		
Dol.	Odl.	Dan	Loka	Dan	Dol./Odl.
7:45	7:55		Rieka		3:30
8:15	8:20		Opatija		2:35
8:45	8:55		Lovran		2:10
9:20	9:25		Mošćenice		1:45
10:10	10:25		Bersce		1:15
11:55	12:30		Rabac		12:45
4:30	6:—	Utorak	Cres		10:—
6:30	6:40		Pula		9:30
8:10	8:30		Fazana		1:50
9:40	10:—		Rovinj		11:50
9:40	10:—		Poreč		10:10
12:20	12:40		Piran		7:20
2:—	—		Trst		6:—

Pruga Rieka—Pula.

7:30	7:40		Rieka		3:20
7:55	8:05		Opatija		2:40
8:35	8:45		Lovran		2:15
9:—	9:10		Mošćenice		1:45
9:55	10:05		Bersce		1:15
11:20	11:50		Haloš		12:15
3:50	—		Cres		10:30
—	—		Pula		6:30

Pruga Rieka—Lošinj.

8:30	8:40		Rieka		2:35
8:55	9:05		Opatija		1:55
9:35	9:45		Lovran		1:30
10:—	10:10		Mošćenice		1:00
11:40	12:—		Bersce		12:25
1:15	1:25		Cres		10:35
2:10	2:20		Marinčića		9:10
4:05	—		Osor		8:15
—	—		Mali Lošinj		8:25

Pruga Rieka—Krk.

—	12:30		Skvki dan.		9:20
1:30	1:40		Rieka		8:10
2:20	2:30		Omišalj		7:20
3:—	3:10		Malinska		6:40
4:—	4:10		Glavotak		6:50
4:50	—		Merag		5:40
—	—		Krk		5:—

Brza pruga Rieka—Opatija—Pula.

—	7:—		Skvki četvrtak.		9:—
7:30	8:15		Rieka		8:15
12:30	—		Opatija		8:30
—	—		Pula		4:—

Brza pruga Rieka—Opatija—Lošinj.

—	7:—		Skvki subota.		9:—
7:30	8:15		Rieka		8:15
12:30	—		Opatija		8:30
—	—		M. Lošinj		4:—

Pruga Rieka—Opatija i natrag.

Odlazak iz Rieke u Opatiju:
 Svaki dan u 7, 8, 9, 10, 11, 12 do podne.
 u 2, 3, 4, 5, 6, 7 po . . .

Odlazak iz Opatije na Rieku.
 Svaki dan u 8, 9, 10, 11, 12 do podne.
 u 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 po . . .

Društvo S. Topić i dr.

Pruga Trst—Melković—Kotor.

—	7:—		Trst		10:—
8:15	8:45		Izola*)		—
12:—	—		Piran		—
—	—		Rovinj		—
7:45	8:30		Pula		1:15
2:30	5:30		M. Lošinj		8:15
1:30	5:30		Zadar		2:45
7:—	9:—		Spljet		2:—
11:30	—		Melković		3:—
—	—		Kotor		7:30
—	—		Sričula		9:—

*) Od 1. aprila do kraja oktobra tje se u istu redovnu zadržavaju dolazak za sat u Piran, Rovinj, Pula i Mali Lošinj pri polasku.
 Od 1. novembra do kraja marta pristaje se u isti mjestolok.

Pruga Trst—Korčula.

—	7:—		Trst		6:15
6:30	7:45		Pula		11:—
—	3:—		M. Lošinj		6:—
10:15	1:30		Zadar		11:15
—	3:—		Spljet		9:—
—	3:—		Korčula		4:—
—	3:—		Utor.		2:30

Društvo Istarsko-Tršćansko.

Pruga Rovinj—Trst.

—	6:—		Rovinj		8:40
6:35	6:40		Osor		—
7:10	5:45		Poreč		7:—
6:25	6:30		Navigrad		6:20
8:—	8:05		Piran		4:40
9:15	—		Trst		3:30

Isti je red za sriedu i petak.

Pruga Pula—Trst.

Odl.	Dol.
6:30	Pula
7:15	Fazana
8:32	Rovinj
9:17	Osor
9:45	Poreč
10:35	Novi grad
11:25	Umag
12:05	Salvora
12:50	Piran
2:45	Trst

Br. 264./1900.

Oglas natječaja.

Usljed zaključka odborske sjednice ravnateljstva družbe sv. Cirila i Metoda za Istru od 30. svibnja 1900. raspisuje se ovim natječaj za mjesta učitelja na otvoriti se imajućim družbinim pučkim školam u Livadam (občina Oprtalj), Opatiji i Voloskom.
 Godišnja plaća jest ona ista što ju redovito imaju javni učitelji II. reda u Istri, te se isplaćuje u mjesečnim unaprednim obrocima.

Izim toga pripada družbinim učiteljem pravo na bezplatan stan, kvinkvenije i mirovinu.
 Molbe obložene svjedočbama položenog ispita zrelosti i eventualno ispita usposobljenja te dojkajušnje službe imaju se predložiti podpisanošom ravnateljstvu najkasnije do 1. srpnja g. 1900.

Volosko-Opatija, 3. lipnja 1900.
 Za ravnateljstvo:
Vjekoslav Spinčić, Dr. Ivan Poščić,
 predsjednik. tajnik.

OGLAS

„Posujilnica i hranilnica u Kopru“

preselila se je dne 1. junija t. g. u ulicu Svetoga Blaža, kućni broj 338 i to u onu istu kuću, gdje je već bila prije nekoliko godina.

Prsni čaj sa „Učke-Gore“

Izvrstni domaći lijek proti kašlju, nahladi ili prsnom kataru, proti hrapavosti i promuklosti grla.
Cijena 25 novč.
 Glavno skladište:
Ljekarna L. Ghersetich,
 Volosko—Istra.
 Dobiva se u svakoj ljekarnici.

Svieće od pčelinjeg voska

sa jamčevinom od K 2000
 preporučam e, svećenstvu, crkvenim upravam i slavnom općinstvu uz cijenu: kg po K 4.00
 Voštene svieće i duplire I (austrijski sastav) 4.40
 Svieće i duplire I (talijanski sastav) 3:—
 Svieće i duplire II 2.40
 Tamjan lacrima I 2.40
 „ II 2:—
 granis 1.30
 Povošteno platno za oltare 2:—
 Sitenji i stakla za vječno svjetlo po običnoj su cijeni.
 Naruče u vrijednosti od 20 K napred. posijem franko. — Pri točnoj uplati dajem popust od 3%.
 Sa ošćenim stovanjem
J. KOPAC,
 Ulica sv. Antona 7. Gorica.

Razpis natječaja
 za sljedeće učiteljske službe:
 1. za mjesto ravnajućega učitelja II. vrsti na jednorazrednoj mješovitoj pučkoj školi u Građišću sa hrvatskim i talijanskim nastavnim jezikom; 2. za mjesto ravnajućega učitelja III. vrsti na jednorazrednoj mješovitoj pučkoj školi u Beumu sa hrvatskim nastavnim jezikom a talijanskim kao predmetom.
 Dohodi ovi mjestu oznabeđeni su u pokrajinskom zakonu za Istru od 14. decembra 1888. broj I. g. 1889.
 Natječajni imati potvrditi svoje podkrijepljene molbe popunivši putent ovomu G. Kotarskomu školskomu vijeću, do 30. junija o. g. te dokazati usposobljenje za natučavno poučavanje vjeronauku.
G. KOTARSKO ŠKOLSKO VJEĆE.
 PAZIN, 1. junja 1900.

Rodoljubi!
Kupujte samo Cirilo-Methodijske žigice!
 Dobivaju se kod
A. Znidaršić, Via Sissano 9 u Puli
 na debelo i drobno.

Podpisani preporuča p. n. obćinstvu u Puli, osobito pako veleč. gg. svećenicima, učiteljima itd. iz okolice
svoj krojački posao
 na glavnom trgu (Foro) br. 6 u Puli, u prvom katu.
 U zalihii imade na izbor raznovrstne najmodernije tkanine za odieća, koja izvršuje točno po mjeri.
Anton Klement, krojački majstor.

Jedini
IZVOZ NARAVSKOG VIŠKOG VINA
 crnog i bijelog ponajboljih vrsti.
MARIJA MARDEŠIĆ
 trgovina i izvoz vina u Puli (Istra).
 Cienice šalju se na zahtjev badava i prosto poštarinae.

Preko medja naše domovine
 širi se glas o izvrstnim tjesteninama kano što su makaroni, fidelini itd. iz „Prve krajske tvornice tjestenina Znideršić & Valencić u Slov. Bistrici.“ — Dostlatno je samo jedan put pokušati, a da se postane stalnim naručnikom. — Trgovcima cienike bezplatno i prosto poštarine.

L. Malitzky
 Pola, Via Sergia 65. urar i srebrnar - Pola, Via Sergia 65.
 preporuča
bogatu zalihu
 žepnih i sobnih satova raznih kovina i vrsti, dalje svakovrstnih zlatnih i srebrnih stvari, n. pr. prstena, nautica, narukvica, lanaca, igala, gumba itd., sve najprikladnije
 za darove o-prilici sv. potvrde (berme).

prisutne, i između samoga obreda čitao sv. misu, prućenu orguljami i pjevanjem. Za cijeloga ganutljivoga čina vidio si mnoge suzami orosene oči, a i sami jubilarci bili su jako ganuti, i njim vidio si suza na očijuh. Kolike uspomene iz dugoga niza godina su njim imale probujiti glavom! Svi su se s njim veselili, videći jih još onako čile i zdrave. Poslije sveleoga čina u crkvi, prošetali su se jubilarci sa svojim malok, pak se dali fotografirati, a onda se uz još neke pozvanike veselili uz bogat stol, kod zlatnoga pira, u onoj istoj kući u kojoj su prije 50 godina slavili obični piri, kad je bio iz Lovrana pohrlilo mladi Ivan Priskić, da uzme za svoju dražicu življenja mladu Opalijku iz poznate obitelji Šikića. Neka jih Bog uzdrži i na dalje u zdravlju i zadovoljstvu i nek budu primjerom i kao vjerni supruzi, i kao skrbni roditelji, i kao svjestni Hrvati, i dobri kršćani, i radini i u obće čestiti ljudi.

Prejasi nadvojvoda Leopold Salvator u Kastavskoj obćini. Već od nekoliko godina stanuje njegova cesarska i kraljevska visost prejasi gospodin nadvojvoda Leopold Salvator ujedno sa svojom prejasnom gospođom suprugom i njihovom dječicom u prestolnici svih Hrvata, u Zagrebu. Od tuda čini često bud zabavne bud složbene — on je najme visoki činik vojske — posjele u razne strane hrvatske domovine. Prošloga tjedna poduzeo je zajedno sa osamnaest viših vojničkih činiknika odulji put na konjih iz hovinine kroz Zagreb, Jasku, kroz dolnju Kranjsku, Metliku, Črnomaljš, u Čabar (opet u Banovinu), pak dalje na Policu, Gumance, u županiji Klanjskoj, kroz Klanju, sv. Matej na Rieku. Na Policu išao je obćinski činovnik kastavski, Petar Juretić sa vozovi, za prevoz stvari visokoga putnika i njegove pratnje. U Klani, koja bijaše okrasena cesarskim i hrvatskim zastavama, dočekao je i primjerno pozdravio visokoga putnika obćinski glavar Kazimir Jelušić sa obćinskim savjetnikom Lukom Medvedićem i župnikom iz Klane Prešićem. Prejasi gospodin nadvojvoda razgovarao je s njimi, poglavito sa gospođinom glavom, popitao se je o kojecem, i to samo hrvatskim jezikom. U sv. Mateju razgovarao je visoki putnik sa tamošnjim gospođinom kapelanom i sa tamošnjim gospođinom nadučiteljem, i opet hrvatski. Prisutni ljudi, koji u Klani toli u sv. Mateju, ovdje i školska djeca, pozdravljali su visokoga putnika srdačnim „živio“. Tim dočekom radovao se je i on i njegova pratnja, obstojeća iz viših činiknika Hrvata ili bar takovih koji hrvatski govore. U primjer njegove visosti, kako se ima s hrvatskim pukom razgovarati, imali bi se ugledati gg. c. kr. činovnici, bilo viši bilo niži.

Iz Kaštelira nam pišu: Jučer umro je ovdje Grgo Petrović. Od kada je počeo sam gospodariti, zatajio je svoj rod, s Talijanima je uvijek glasovao i s njima se družio. Krčma mu je bila draga, i mila mu bijaše igra mora — snrdila mu je pako radnja. Profuckao je liepo imanje koje preko 12 tisuća forinti vriedi. U svojoj starosti pao je u takovo siromaštvo, da je morao prosjediti od kuće do kuće. Pustio je sina i kćer, koji bijahu u najljepšoj dobi prisiljeni počt' trbuhom za kruhom. Nekoliko mjeseci živio je na obćinske troskove — a prvo smrti kad već nije ikoga poznao, vikao je: sja — sja! (tako se kriče na onoj ludoj igri). Op. Ur.) Mladom narastajućika služi za primjer, kamo dovede čovjeka lienos i igra: — a njegovoj duši tješka se Bog smiluje!

Iz Dubašnice nam pišu. Vjest u br. 18. dne 17. 4. da nam je gosp. poglavar Manussi htio, da se mjesto tajničko podieli nekom plemiću iz Voloskoga, nije tačna. To se slučajno jednostavno tako, da se u razgovoru sa g. poglavarom jedah ovdješnji rodoljub potuzio, da je teško naš tajnika.

Na to je g. poglavar primjelo, da pozna jednu osobu na Voloskom, o kojoj sudi da bi bila sposobna za taj posao, te da bi ju se moglo uzet na pokušaj, da se vidi, bi li bila za ovo mjesto ili ne. — To je sve, nu pripominjemo samo to, da ta osoba nije bila primljena.

Krstić u taminici. Iz Voloskoga pišu nam 1. t. mj. da su tamo dopeljali dne 29. maja c. kr. oružnici sa kastavsko-ričke medje glasovitoga Krstića te ga zatvorili u taminicu c. kr. kotarskoga suda. Ulva-tiše ga po noći oko 11 sati, a u taminicu ga spraviše oko 1 sat po polnoći.

Iz Zrenja. pišu nam, da su tamo imali na Duhove kod našega Torčića vrlo liepu zabavu o kojoj da će nas naknadno obavijestiti.

Procesija iz Opalije na Trsat. U petak dne 1. t. mj. vodio je opaljiški kapelan veleč. g. Mate Dubrović mnogobrojnu procesiju iz Opalije na glasovito svetište Majke bozje na Trsatu.

Protiv ustrojenja hrvatske pučke škole u „Svetom polju“ kod Vižinade. Glasilo tršćanskih židova donaha iz Vižinade vjest, da se je tamošnje obćinsk zastupstvo izjavilo proti ustrojenju hrvatske pučke škole na „Sv. polju“ izvan Vižinade. Hrvati obćine Vižinada podnesli po drugi put molbu za ustrojenje svoje škole, ali oha puta bijahu loše sreće. Razlozi, koje je naveo obćinski načelnik i prihvatilo obćinsko zastupstvo, jesu sličedi: 1. obćina neima novaca, 2. hrvatska škola je suvišna. Krasnih li razloga, zar ne? Obćina ima novaca, koliko se hoće za talijanske škole, ali za hrvatsku školu, za većinu obćinara, neima novaca. Škola je suvišna jedino tobož za to, jer imadu Hrvati talijansku školu u Vižinadi, pak neka istu polaze hrvatska djeca. Ali gospođo slavna, Hrvati imadu isto pravo na hrvatsku školu, koje imadu Talijani za talijansku.

Dopisnik rečenog listića bunca nješto o tom, da nebi bila nova škola ođaljena tri kilometra od postojeće talijanske škole u Vižinadi i da zakon zahtjeva bar 40 djece sposobne za školu. Ovakvi dokazi mogu zasliepiti kakvog talijanskog ludjaka, nu neće nijednu zdravu pamet. Naše djece, sposobne za školu; imade preko stotine u okolici Vižinade, i za tu i toliku djecu pitamo mi hrvatsku, nipošto talijansku školu. Obćinari vižinadski hrvatskoga jezika imadu pravo zahtjevati hrvatsku školu pa da je talijanska ođaljena samo jedan kilometar ili još manje, jer oni nepitaju talijansku, nego hrvatsku školu.

„Uprava Istarskih obćina“. Pod ovim naslovom pišu tršćanskoj „Radinosti“ u broju 127. od dne 5. t. mj. o novoimenovanom činovniku zemaljskoga ođbora za Istru, koji će nadzirati upravu obćinah Istre, da je taj negdje opetovno kazna, da treba upravu obćina spraviti u red. Radu vjerujemo, da je onaj gospodin to kazao, nu ta njegova izjava vriedila je hrvatskim i slovenskim upravam, kamo su ga do sada njegovi gospodari i zaštitnici slali. Mi znamo pod izviestno, da imade talijanskih uprava u Istri, koje nisu 5—10 godina nikakvih računa predložile, pa ipak nebijase kod njih g. Bradicich, da ih pregleda i nadzire. Njega šalju u naše obćine, nebi li mogao naći kakvu dlaku u jajetu, da se pak proti našim upravam najstrožije postupa, dočim se pošta talijanskim upravam da rade što i kako hoće. Tko nam jamči, da neće biti i u buduće tako?

Smrt u valovima. Drugi dan nakon odlaska, a u petak iza podneva, vježbala jedna divizija vojne mornarice u Fazanskim vodama. Na jednom sa broda „Maria Theresia“ opadne jedan mornar u more i nestade ga. Spustilo se čamce i tražilo se nesretnika, al mu nema traga — izležo ga more. Kako je brod u kretnji bio, to je valjda mornar dospio pod propelu, a ova ga smotala u dubinu.

Iz drugih krajeva:

Imenovanja. C. kr. namjestništvo u Trstu imenovala je g. Frana Lasića, c. kr. namjest. perovodju, kotarskim komesarom, a perovodnog vježbenika g. Ernesta E. baruna Weissenbacha namjestničkim perovodjom.

Predsjedništvo c. kr. financu u Trstu imenovalo je medju ostalimi: računarske oštejate gg. Josipa Kuharica i Antuna Vinšeka računarskim revidenti.

Vjenčali se. Dne 7. t. mj. bijahu vjenčani u biskupskoj kapeli u Trstu g. Zdenko Vrbka c. kr. poručnik u pričevi i novinar sa gospođicom Marijom Šorlievom, kćerkom slovenskoga rodoljuba i vlasnika poznate slavske kavane u Trstu. Bilo sretno!

Pošta za N. V. B. Zentu. Pošta za Zentnu ođaljiše se za Hongkong iz pošlanskog ureda u Beču 1. dne 9., 12., 26. i 30. junija o 7-45 sata u jutro (sa južnog kolodvora), a iz Trsta u istim danima o 8-25 sata u jutro i dne 15. juna o 4-35 po podne.

U Hongkong dolazi pošta dne 9., 10., 14., 21., 24. i 30. julija.

Bugarski knez Ferdinand. Po jednoj vjesti, što je stigla iz Solije, bugarski će knez Ferdinand doskora poduzeti navješteno putovanje u jedno inozemno ljelište. Govori se, da će knez već koncem ovog ljetna na prolazku stići u Beč, da prisustvuje proslavi 83. rođendana svoje matere vojvodkinje Ujzje, koji pada na 3. lipnja.

Progledao starac od sto i pet godinu. Pisu s Ledenice u Krivošijah: Starac M. doživio amo 105 godina. Nakon 96. godine svoga vieka bio je sasvim izgubio oćiju vid, ali progledao je opet ove godine liecem na sv. Jurja, na 6. maja, budući da je starac slavio svoje krstno ime, sa svojom mnogobrojnom porođicom od 18 ulruga kućnih. Uprav kada je svieća po običaju bila upaljena u kući, starac M. progledao svojim oćima, i zahvalio Bogu, koji mu je dao tu milost. Sada je starac zdrav i vidi u iglu uvesti konac.

Sastanak slovenskih i istarsko hrvatskih načelnika u Ljubljani. Na duhovski poneđjeljak sastali se u gradskoj viednici biele Ljubljane načelnici, podnačelnici i obć. zastupnici Kranjske, Štajerske, Koruske i Primorja, da se konstituiraju u društvo, koje nosi naslov „Zveza slovenskih in istarsko-hrvatskih županov“.

Predsjednikom „Zveze“ bijaše izabran jednoglasno dični načelnik Ljubljane, velezaslužni g. Ivan Hirbar; podpredsjednikom g. Niko Lenček, načelnik Škofjeloz. U odbor izabraše gg. dr. Karol vitez Bleiweis-Trstenički, podnačelnik ljubljanski. Ova će trojica zastupati načelnike iz Kranjske. Za Štajersku izabraše gg. Vinka Ježovnika, načelnika u Velenju i Ivana Kuneja, načelnika u Rajhenburgu; za Korusku gg. Karla Podričnika, načelnika ljubinskog i Josipa Prosekara, načelnika u Kottmarovesi; za Primorje gg. Mihovila Zegu, načelnika u Kanaku i dra Šimu Kureliča, načelnika u Pazinu. U obrančički sud bijahu izabrani gg. dr. Rožnik, dr. Šeguln, Slavoj Jenko (Podgrad) Bračun i Kobentar. Na sastanku bijaše zastupano 96 načelnika, podnačelnika i obć. zastupnika.

Brzojavne pozdrave poslase medju ostalimi gg. dr. Mate Trinajstić, načelnik u Buzetu, dr. Kurelič načelnik u Pazinu i Kazimir Jelušić, načelnik kastavski.

Na sastanku bijaše konačno zaključeno, da će se obdržavati prva glavna skupština u Ljubljani.

Iz Luna otok Pag pišu nam. Dne 1. t. mj. pučastije svojim izletom ovo ubavo mjestance gospoda iz Jablanca.

Pošto su razgledali selo i nadivili se njegovom krasnom vidiku, uputiše se sa mjestnim župnikom i učiteljem do morske obale, te uz razne srdačne nazdravice na braceri „Jelena“, sjeliše se i naše družbe

sv. Cirila i Metoda“, darovše: pop Ivan Volarić, župnik u Lunu K 2, Antun Morović, učitelj u Lunu K 1, Antun Kocijan-Matros, posjednik u Lunu K 1, gospođa izletnici iz Jablanca, pop Grga Svob, kapelan K 2, Antun Vukelić, bilježnik K 1, Pave Miškulin, načelnik K 1, Cvjetko Vuršter, mjernik K 2, Mleiva Prpić, učiteljica K 1, Vjekoslav Turina, posjednik K 1, Ivan Tičak, lučki upravitelj h. 80, Frano i Tonček Vukelić K 1. Zivili darovatelj!

Nesreća na električnom tramvaju. Iz Budimpešte javljaju, da se dne 4. t. mj. dogodila nedaleko toga grada na električnom tramvaju velika nesreća. Jedan voz skoćio je naime iz kolotečina i prevrnuo se. Na mjestu ostale su 4 mrtve osobe, 8 je teško, više njih lahko ranjenih.

Pedesetgodšnjica. Dne 1. junija 1850., dakle prije pedeset godina osvanule su prve listovne marke u Austriji. Bilo ih je po 1, 2, 3, 6 i 9 novčića u ukrasene, bijahu orlom i napisom „K. K. Post-Stempel.“ God. 1858. izdali su nove, ka kojima bijaše kraljeva glava.

1. junija 1870. izdane su prve ugarske listovne marke i to litografsane i s kraljevom glavom. God. 1874. izdane su marke, na kojima bijaše naštampano malo pismo i pošlarski rog.

Prve marke, koje se mogu priliepiti, izumljene su na poticaj i predlog Roberta Hilla godine 1830. Bečki knjigovodja Lovro Kosir predložio je već 1830. da se uvedu frankomارke, ali nije uspio. Njegov predlog prihvaćen je u Englezkoj.

Prva dopisnica izdana je g. 1869. Ona je izum dr. Hermann'a, a dr. K. Akin izumio je zatvorene dopisnice. Kako se je dopisnica boriti morala, dok je uvedena u promet! Danas znamo, da bijaše Hermannov izum doista praktičan. Treba samo pomisliti na one milijune obćinih dopisnica i razglednica, što ih pošta dnevno odpravlja. pak ćemo priznati, da bez dopisnice ne bi gotovo ni živjeti mogli.

Konac rata — poraz Bura. Ono što je morao svatko očekivati već na početku nejednakog rata između najbogatije i najsijsnije vevelvlasti, te između dvih malenih republika Afrike, eto se konačno na žalost obistinilo. Republike Transvala i Oranje neima više; one su englezke kolonije! Oholi Englez lišio je slobode onaj maleni ali junački narod. Pred našim oćima odigrao i završio se je znamenit historijski čin: nestalo je republika Transvala i Oranje, dovršen je afrički burški rat.

Dne 2. t. mj. javio nam je brzovaj, da je englezka vojska bez odpora ušla u Johannesburg i da je obkoljena Pretorija, glavni grad transvalске republike. Sa predsjednikove palače vije se već možda englezka zastava. Predsjednik Krüger ostavio je Pretoriju.

Nekim groznim mitom završila je ta nejednaka borba. Onoga dana, kada je prvi englezki vojnik stupio na transvalsko zemljište, Buri napustiše svaki ozbiljni odpor, te odućicu pustih Engleze u svoje glavne gradove. Najviši činovnici dočekase pobjednike te im predadoše gradove. Svaki se mora pitati: šta to znači? Burška se je vojska spremila i sakupljala, predsjednici su nebrojeno puta izjavili, da će se boriti do zultnjega momka; još prije nekoliko dana navjestiše svietu, da će razoriti sve bogale zlatne rudnike. A sada? Sve uzmiče, sve miruje, sve se suteći predaje i pokorava.

Novine navještaju, da je rat dovršen. U cijeloj Englezkoj slavi se neopisivo slavje. Englezka ne će ni ovaj puta milosrdna biti, već će se ozbiljno pobrinuti, da se Buri ne će nikada više podići moći.

Prijatelji Bura, kojih u svietu imade dosta, još i sada čekaju na ona iznenadjenja, o kojih su Buri toliko puta govorili. Ali sve se bojimo, da nas Buri ne će ni čim više iznenaditi moći. Njihovo junačko držanje protiv mnogo jaćega neprijatelja, njihovo ratovanje, njihovo divno držanje

u najkritičnijih časovih, njihov plemeniti zanos za svetu svoju stvar, njihova naivna vjera u pomoć Europe, njihovo poštovanje i branjenje tuđega imelka, njihova patriotizmom stvorena, neučena a ipak pouzdana disciplina — sve im je to u svietu stvorilo i podržalo krasan glas. Jaimčno se nikada ne će naći čovjek, pa ni među Englezi, koji ne bi iskreno priznali htio, da su Buri i u času propasti svoje izišli moralne junaci, kakvih je malo bilo.

Novi blaženi. Dne 27. maja proglasio je sv. otač Lav XIII. u crkvi sv. Petra u Rimu u prisutnosti kojih 30.000 osoba 77 mučenika u Tonkingu i Kokikiini blaženimi

Mnogobrojni hodočasnici klicali su oduševljeno sv. otcu, koji ih je prijazno blagoslovio.

Tursko sveučilište u Carigradu. Po vijestih carigradskih novina naredio je sultan, da se u Carigradu osnuje tursko sveučilište. Isto biti će razdijeljeno u dva odsjeka, u kojih će se predavati o znanostih i umjetnostih, koje odgovaraju potrebam turskog carstva.

Iz blažene zemlje. Ono, što nebi bilo moguće u nijednoj prosvjetljenoj zemlji našega svieta, dogoditi će se do mala u Italiji.

Na otoku Siciliji čamci u zatvoru radi naručenog umorstva vaffia zloglasnog razbojničkog društva „Maffia“, imenom Palizzolo.

Svagdje drugdje na svijetu sramile bi se stranke takvog stvora, te bi ga punim pravom izbjegavale; nu u blaženoj zemlji nije tomu tako. Tako će stranka toga zloglasnog junaka kod predstojećih izbora za talijanski parlament kandidirati. Glasilo te stranke „La Forbice“ zgovara strastveno i ustrajno kandidaturu svoga junaka, jer da mora i ona imati svoga zastupnika u parlamentu.

Zaista krasnih odnosa je u toj blaženoj zemlji, za kojom plaću i uzdišu naši nespašeni!

Društvene:

Koncert u Opatiji. Hrvatsko pjevačko i tamburaško društvo Lovor“ u Opatiji priredilo je prigodom VII. glavne skupštine „Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru“ dne 31. pr. mj. u prostorijah „Zore“ koncert na korist iste družbe. Kod koncerta sudjelovala je opatijska ljetištna glazba. Koncert bijaše dobro posjećen. Među posjetnici vidisno dišnoga starinu Vitezića, bivšega predsjednika družbe a sada njezinoga zaigovornika, pak novoga predsjednika g. Spinčića sa većinom članova odbora i nadzorstva družbe, više narodnih zastupnika i načelnika, te gostova iz Lovrana, Mošćenica, Berseča, Kastva, Rukavca i Voloskog.

Obilat i zanimiv program koncerta izvedoše pjevači, tamburaši i glazba vrlo točno. Odobravalo se osobito tamburaškomu i mješovitomu pjevačkomu zboru. U jednom i drugom odlikovao se dične naše Opatijke.

Umjesto oglašene salve igre „Seljaci u gradu“, pjevali su luno poznatu operetu „Jefina zabava u kupalištu“ za četiri glasi, koji je za orkestar priredio neutrudljiv i velezasluzni društveni korodvoja A. Gervais, koji je i u opereti imao jednu od glavnijih uloga. Osim njega pjevali su gg. I. Justić, J. Letiš i gdjica M. Letiš. Ovu posljednja riješila je izvrstno svoju dosta napornu ulogu. Odobravalo se i pjeskalo živahno svim, napose gdjici Letiš. Svi su to podpuno zaslužili.

Iza koncerta, koji je nješto prekasno svršio, razvila se u krasnih prostorijah „Zore“ živahna i srdačna zabava.

Za podružnicu družbe Sv. Cirila i Metoda u Puli, prigodom slave hrvatskog pjevačkog društva „Trebević“ u Sarajevu, darovala su sljedeće gospoda: gg. u Tiskarni Krmpotić i dr. K 120, L. K. 80 para, G. S. 40 p., Pavešić Jakov 30 p., P. Tončić 20 p., Glazar F. 20 p., Žunić N. 40 para, Božja J. K 1, A. Dim

40 p., N. Gjurin 20 p., Skaljer L. 20 p., Tamburaš biserničar 20 p., N. Arnold 40 p., A. P., M. Konk, M. Šik i M. Silni svaki po 1 K, dr. Laginja 2 K, Zucco 20 p., P. Z. 40.

Na Duhovo u veče iza tamburanja sakupljeno u veselom društvu tamburaša, Sokola i drugih K 641. Blagajnik.

Hrvatsko slavje u Sarajevu. O svečanostih, koje su se vršile duhovskih blagdana u glavnom gradu Bosne-hvatske prigodom razvitja nove zastave hrvatskog pjevačkog društva „Trebević“ u Sarajevu crpimo iz hrvatskih novinah sljedeće brzojavne vijesti:

Sarajevo, 3./6. Neopisivim slavljem primljeni smo u Sarajevu. Obasipani kišom evrića, sto no ga na nas bacahu divne Sarajlinke, udje nas oko 6000 u Šeher Sarajevo. Razvijene trobojnice, okičene cviećem i vrcami bijahu nalik šumi šarenila. Sa prozora sipahu na nas cvieće. Spljetska glazba udaraše narodne koračnice. U pjevačkom domu oduševljenju ne bijaše kraja. Braća, koja se nikad ne vidjahu i ne poznavahu, ležahu si u zagrljaju. Pri bakljadi u počast baronu Appelu i pokroviteljici razliježase se u moru od sjaja hrvatska pjesma. Dojam je silan, razdraganost nema granica.

Sarajevo, 3. junija. Točno u 11 sati započela je svečanost predaje i razvijanja „Trebević“ zastave. Na mjestu svečanosti dizala su se dva velika stupa sa ogromnim hrvatskim trobojnicama. Tu je bila namještena i velika estrada, na kojoj su bile zagrebačke gospodje djeveruše, odbor, odaslansvo hrvatskih sveučilištnih gradjana u guli itd. Pod estralom stajale su zastave svih pjevačkih društava, a za njima društva sama. Tu su bile i dične Mostarke u narodnom odjelu. Predsjednik dr. Mandić pozdravio je kratkim govorom sve prisutne, naročito zagrebačke gospodje. Gospodja Olga Grahor predala je zatim uz kratku besjedu prekrasnu zastavu „Trebevićevu“ odboru. Gospodju Olgu Grahor pozdraviše svi prisutni burnim klicanjem. Gospodja kuma, zagrebačke gospodje i Slovenci privezaše sada svoje skuporjene vrpce na zastavu, a zatim se je odpočelo sa zabijanjem zlatnih čavala, kojih je u svem zajebto 54 od isto toliko raznih društava. Predaja zastave završena je oduševljenom besjedom predsjednika dra. Mandića. Sve zastave izkazuše na toj svojoj novoj družici počast, a iz tisuća grla zaori hrvatska himna: „Ljepa naša domovino!“ Time je taj glavni dio svečanosti, tečajem koje se je oduševljeno klicalo, bio završen, a učestnici podjose onda na svečani banket.

Sarajevo, 3. lipnja. Kod banketa preko 600 osoba. Mnogi ne dobiše mjesta. Zdravica kralju izrečena od dra. Mandića. Nadalje su nazdravljali: Osman Hadžić domovini, Silvije Kranjčević kumi, dr. Alapović zagrebačkim gospodjama, Milan Krešić onim, koji su podigli ovu zemlju na upravnom polju, dr. Trumbić hrvatskoj uzajamnosti, čelndija Mulabdić, Milaković, dr. Sunarić. Slovenec Bleiweiss, pravnik Brežan, podnačelnik Niecei, dr. Ivo Pilar. Posle banketa bio je izlet na lizide, kamo je došao i barun Appel. Tu su pojedina društva pjevala, a na večer se je razvio veoma srdačan komers, na kome se pobratise zagrebački sveuč. djaci sa sarajevskim djacima.

Gospodarske:

Van sa talijanskim vinom! Tako se čuje od nekog vremena jednodušni glas diljem čitave naše monarkije. Rietko se kad opaža tolika jednodušnost svih naroda postrane naše monarkije, kao u zapućetom nastojanju oko obrane od dalnje takove grдне štete, kao što ju je zadala vinogradarstvu čitave monarkije nesretna klauzola, glede uvoza talijanskog vina. Sljedeći podaci potpuno razjasnjuju tu jednodušnost. Vaidimo ih iz spomenice, koja je gospodi ministrina podnešena po vi-

narskoj udružbi u Spljetu usljed zaključka općeg sastanka proti klauzoli, dne 12. veljače l. g. u Spljetu obdržanog. U toj spomenici sadržano je medju inim podatcima, koji dokazuju kako je siromašna Dalmacija baš usljed nesretne klauzole od kraja upropašćena još i ovo:

„Prije godine 1892., dakle prije uprabe vinske klauzole, nije se uzavalo u „Aust.-Ugar.“ gotovo ništa talijanskog vina u većim sudovima. Tako n. pr. god. 1891. vrijednost talijanskog vina u sudovima i sudovima, iznosila je samo kr. 160.570, godine 1892. prešlo je Austro-Ugarske granice 437.415 metričnih centi talijanskog vina u ukupnoj trgovačkoj vrijednosti 9.468.300 g. 1893. uvedeno 1.185.794 metričnih centi talijanskog vina u ukupnoj vrijednosti od 21.344.892 kruna. Sljedećih godina 1894-95-96. vrijednost uvedenog talijanskog vina iznosila je popriečno od 16 do 18 milijuna kruna na godinu. Godine 1897. poskočila je vrijednost na 30.705.462 kruna, dočim godine 1898. uvedeno je 1.505.255 metričnih centi talijanskog vina u vrijednosti od 33.114.406 kruna.

„Dakle od trajanja klauzole, naime od rujna mjeseca god. 1892. do 1898. usrećila nas je Italija uvozom od 7.069.349 metričnih centa svoga vina, u ukupnoj trgovačkoj vrijednosti od 148.023.670 kruna, dočim se za rečeno doba iz naše monarhije gotovo ništa vina nije iznašalo u Italiju. Godine 1898., kad je bila najveća poplava talijanskog vina u našu monarkiju, izvezlo se iz ove u Italiju domaćeg vina u ukupnoj vrijednosti od 40.000 kruna.“

Tako ove odlaze naši milijuni u Italiju, dok naši vinogradari uz pune podrumne najboljega vina stenju pod teretom teških briga, čime će svoje potrebe namirivati, jer im vino neima gotovo ni prodje ni vrijednosti. Zato se ove godine već i opaža silni nazadak u obnavljanju vinograda, jer se nitko neusudjuje upustiti se u teški i skupi posao novog nasadjivanja. Loze ima u izobilju, prodaje se već i na Stetu, a nitko i ne pita za nju. Vinn puni su podrumi, u nuždi nudja se bud pošto, ali se na pcnude nitko i neobazire, dok se u svima gostionama toči jeftino, dašto zato često i najlošije talijansko vino. Zato: „Van sa talijanskim vinom!“ Klauzola carinska za uvoz talijanskih vina nesmije se nikako obnoviti.

Književne:

Matica Hrvatska razaslala je svim svojim članovima pripadajuće im knjige za god. 1899. Ako pomutnjom koji vanjski član nije ipak primio ovh knjiga, neka ih kod društvenog povjerenika potraži.

Pošto imade „Matica“ za god. 1899. knjiga još dobru jednu tisuću primjerala u zalih, te se usrdno umoljavaju gg. povjerenici i članovi koji se na ove knjige još u obće prijavili nisu, da to što prije učine, a i ona gg. povjerenici, koji su se prijavili, al sa manjim brojem članova nego prošle godine, neka po mogućnosti nastoje, da još i starih — i novih članova na godišnje knjige sakupe, koji će se primati i njima knjige dostavljati, dok god bude zalih knjiga.

Umoljavaju se najučtivije svi oni članovi — utemeljitelji i prinosnici — koji su zaošlasti sa uplatom društvenih prinosa za god. 1899., da ih što prije uplate, kao također i društveni povjerenici, da to svakako od konca mjeseca svibnja učine, jer „Matica“ taj novac naročito ove godine poradi većeg troška za knjige i velenužno treba. Nadalje se umoljavaju gg. povjerenici, koji još nisu imenika godišnjih članova za god. 1899. u obće ili nepodpuno društvenom blagajniku dostavili, da i na to ne zaborave, da se uznogne što prije izvješće za god. 1899. sastaviti i štampati.

Pošto se još mnogi predbrojnici-članovi na treću i četvrtu knjigu: „Hrvatskih narodnih pjesama“ niti prijavili niti predbrojnice dostavili nisu, to se umoljavaju

gg. društveni povjerenici, da gg. članove upozore, da i toj dužnosti zadovolje, a uz ovu predbrojnicu neka nezaborave ni na predbrojnicu: „Prievoda grčkih i latinskih klasika“ i Knjižnice za klasičnu starinu“, što je sve „Matica“ uz velike novčane žrtve a na korist hrvatske knjige izdala.

Uprava „Matice Hrvatske“.

Razni prinosi:

Uprava „N. S.“ primila je tekom maja 1900 sljedeće iznose (u krunskoj srednosti):

- a) za predbrojbe: A. L. — Mironi 1.50, J. M. — Zamet 4.—, M. R. — Trsat 6.—, I. v. T. — Zagreb 2.—, Než — Čepić 22.—, J. C. — Pomer 10.—, F. G. — Baderna 48.—, Danica — Lovran 10.—, I. S. — Novigrad 5.—, V. G. — Selo Rovinj 6.—, Š. F. — Pazin 18.—, A. P. — Poljane 19.50, M. P. — Krk 6.—, J. P. — Sušnjevića 12.—, dr. M. — Prešce 3.—, Čit. — Glina 3.50, bar. Ruk. — Belec 12.—, S. G. — Vabriga 4.—, M. Z. — Pula 6.—, T. B. — Pula 4.—, S. O. — Pula 6.—, I. K. — Klana 6.—, V. Z. — Sv. Petar Š. 3.—, A. U. — Rov. Selo 2.—, P. P. — Pula 5.—, J. L. — Trsat 6.—, M. S. H. — Rieka 2.—, M. D. — Zvoneča 3.—, A. P. — Mošćenice 28.—, Algeordnetenhau. — Beč 3.—, P. V. — Karlovac 3.—, L. T. — Podgrad 4.—, J. F. — Krnica 4.—, K. S. — Pula 3.50, A. G. — Pula 12.—, V. J. — Porinjana 8.—, S. V. — Susak 6.—, dr. F. D. — Trst 10.—, J. K. — Medulin 1.50, I. E. — Kotor 2.—, K. M. — Brgd 6.—, I. Z. — Sv. Martin 4.—, N. Z. — Baška 2.—, T. B. — Hreljin 5.66, J. M. — Rieka 10.—, E. D. — Vodnjan 6.—, V. B. — Crnica 12.—, Obč. — Baška 12.—, D. M. — Krk 4.—, B. K. — Sv. Mar. Zdr. 6.—, E. T. — Gorica 4.—, A. A. — Krasica 4.—, F. R. — Trst 2.—, E. D. — Karlovac 2.—, dr. P. M. — Varaždin 12.—, M. T. — Opatija 12.—, J. Ž. K. — Punat 5.—, V. S. — Klana 6.—, J. L. — Skaručina 11.—, B. O. — Rovinj 2.—, dr. I. G. — Rovinj 2.—, I. D. B. — Markovac 6.—, M. G. — Kastav 18.—, F. P. — Tinjan 10.—, D. J. N. — M. Lošinj 2.—, J. Č. — M. Lošinj 2.—, I. S. — Pula 2.—, M. L. — Pula 2.—, A. S. — Cere 6.—, B. D. — Sv. Matej 12.—, J. I. — Boljun 2.—, I. S. — 3.—, S. Z. — Tar 6.15.

b) za oglase: Podgr. Posujilnica 17.60, Gj. Corazza — Buzet 8.64, Obč. — Pazin 19.84, Obitelj Sabec — Trst 64.—, Fr. Zic — Punat 4.—, Ivo Sintić kan. — Cres 5.76, Posujilnica — Pula 30.—, Zivic i dr. — Trst 14.40:

c) za družbu sv. C. i M. za Istru: dr. Marušić Plešce, nagradu za statistike župe Dabar kod Otočca 3.76, uč. M. Trinajstić, kod Bradetića u Klenovčaku sabranih 7.—, Andre Pobor župnik, Grižane na piru Jurja Medena i Marije Šepić 16.—, Ante Kalcitč Barela Lipa sabranih 2.10;

d) za djakeko podp. društvo u Pazinu: g. Kinkela Vinko Rukavac, sabranih 10.00, g. Mar. Curčić, pristav, Glina, sakupljenih po g. Jos. Plavušku veterinaru 8.—.

Lovranske pačuharije.

Noć je bila lepa — prava majska noć. Kreamant mesec bil je na nebe — a ja na „Punte“ va grotah. Lovil sam „kanji“. Maue najviše „kanji“ pijažaju — a na Lovransčine ima puno „kanji“, toliko ih je, da ne bi stali va svih Beljamskih tatrah. Bila je lepa noć — mesec se je na nebe svetlel, i gledal je, kako Kukuma, nogi pere — i smel se je on birkin od meseca — smel se je za krepat — zač onakoveh nog, kakove su Kukumine još ni videl pokle je živ, — ne pokle je živ i — ni videl onakoveh crneli kosmateh nog. A i sami morsk pasji, ki tako rado prihajaju pod večer blizu kraja,